

Kluci a holky

Geněnou a cenami ověčenou (5× TONY v roce 1951) hudební komedii *Guys&Dolls* (1950) pojmenovali v NDM Ostrava **Sázky z lásky**. Původní *Kluci a holky*, s nímž se dlouho počítalo, byl možná o ždíbec lepší, protože odrbáno na dřevě se hraje o rozdílech ženského a mužského světa v dobách Al Caponů: muži se baví právě sázením a hazardem, ženy spasitelstvím mužů, lásce podléhají všichni.

Komedie je to přeslavná, samozřejmě zfilmovaná, přesto nic nevidaného. Šéfka ostravského zpěvoherního souboru Gabriela Haukvicová-Petráková jejím uvedením zřejmě nabídla jakési estetické vyrovnání mezi excentrickým muzikálem *Pardon My English*, který byl na zdejší poměry příliš kácký, a barvitou selankou *Divotvorného hrnce*. Protože pohnout vkusem diváků, a o to tu jde, znamená přesvědčit je

o něčem onačejším, než co zatím znali, a to chce čas s postupnými kroky.

Příběh je přehledný, hned dvě lovestory, jenže vyprávěný v tak nesenimentální podobě, že sotva dojme – a operetní diváci se dojmají rádi!

Příběh vyprávěný s nadsázkou, kterou správně a vtipně využil a ještě zveličil režisér. Konečně příběh, který usiluje na jeviště přivést nejobyčejnější z obyčejných lidiček, a vlastně jen ukázat, jak žijí, a moc to nepřikrášlit. Žádné operetní atrakce, árie, kbelíky slzavého sentimentu. Muzikál zdivadelňuje proslulé povídky Damona Runyona z běžného života ulic New Yorku, a jestliže diváci na Broadwayi viděli na jevišti přesně to, co před chvílí v ulicích, jak píše dramaturg Patrick Fridrichovský v pěkném článku v programu, muselo by se v Ostravě vymyslet a napsat něco ze *Stodolní*. Nakonec to není, a nemůže být víc než oblíbené, s nadhledem

a precizně udělané retro s pozadím jaksi kubistických mrakodrapů, s trochu operetní havanskou proměnou a s malými autíčky, jimiž se lidičky jako hravé děti vozí po jevišti.

Režisér Šimon Caban s postavami udělal totéž, co v *Pardon My English*: uhnětl je z prověřených muzikálových postupů, založených na nedbalé eleganci, přímočarosti a tanečním pohybu. Každá figurka je přitom svá, a právě udržet jeden styl v rozmanitosti není lehké. V jedné z hlavních rolí Maxe si

Fuga pro podvodníky a flákače – Juraj Ciernik (Rusty), Josef Lekeš (Hezoun), Jaroslav Rusnák (Benny) FOTO RADOVAN ŠTASTNÝ

vypomohli činohercem Vladimírem Polákem, a udělali dobře, elegantně každým coulem, jen to striktní muzikálové řemeslo nemá a z jevištní galérky vyčuhuje. Také tím, jak přesně sází a pointuje repliky, na rozdíl od mnohdy neobratných intonací příslušníků muzikálu – Roman Harok je v postavě Nathana spíš za sebe a slova a věty drtí a drmolí, že mu chvílemi není rozumět zbla! Zvlášť když se český text snaží stylizovat do žargonu, který ve svém výkladu překladem několika ukázek z Runyonových

povídek připomněl Fridrichovský. Jejich parádní ženské protějšky se nebojí drsnější komiky, Martina Šnytová v Adéle také výtečně zpívá, Hana Fialová v Sáře malinko distonuje. Síla provedení je v souhře, tedy i v menších rolích a company, všichni přispěli k žádoucí galerii stylizovaně autentických postavíček. K tomu stylový svižný zvuk orchestru – nebylo to špatné!

JOSEF HERMAN

Národní divadlo moravskoslezské Ostrava – Frank Loesser, Jo Swerling, Abe Burrows: Sázky z lásky. Překlad a texty písní Pavlína Hoggard, dramaturgie a úprava textů písní Patrick Fridrichovský, režie, úprava a scéna Šimon Caban, hudební nastudování Jakub Židek, sbormistr Marek Prášil, choreografie Jana Hanušová, step Kateřina Steinerová, projekce Petr Hloušek. Česká premiéra 10. května 2012.